

Publicerad 2017-05-19 11:26 av Ljusletaren

*Tävlingsbidrag nr 2.*

*Text + Bild = Ljusletaren*

## **Den molnfria himlen**

Stjärnor och planeter gnistrar och fördunklar världshavens sfärer.

Bubbla av glas svävar dockande fram genom främmande hamnar.

Asteoriders grus studsar groteskt mot skeppets glas men allt håller.

Slutmålet är en planet vid en stor ljus och varm vattenrik källa.

Frodigt grönt gräs strålar ikapp med fjälltoppars kristaller av is.

Blommor skönare än den andra fångar idyllens vackraste stunder.

Hemma tänker jag när jag slussas in till denna nya vackra värld.

Löst på bästa sätt är att kroppen och själen verkar tillsammans.

Jorden upplöstes i svåra krig och oundvikliga smärtsamma gaser.

Hemma var för mig en tidsperiod där jag hade mitt gamla hem.

Fel och himla urbota fel hade jag i min snäva tankegång om det.

Kunnigt insåg jag att hemmet bär jag med mig dit jag ska leva.

Oavsett var du eller jag befinner oss är varje tillflyktsort ett hem.

En viktig kugge i detta mänskliga arv är alltid närheten till jaget.

Upptäck den molnfria himlen inom dig via din kropps molekyler.

19 maj 2017

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ljusletaren med Poeter.se id #41458 innehar upphovsrätten